

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. JUDr. Ing. Andrejem Štaňkem, Ph.D., advokátem se sídlem Vinohradská 89/90, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2016, čj. OAM-383/ZA-ZA14-ZA14-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2016, čj. 49 Az 7/2016-36,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Andreji Štaňkovi, Ph.D., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **6800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce odešel ze země původu (Arménie) v roce 2000 do Uzbekistánu; v letech 2005 až 2009 pobýval v Rusku. Do České republiky přicestoval v roce 2009. Měl zde povolení k dlouhodobému pobytu, které mu žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 12. 2014 zrušil a současně mu stanovil lhůtu k vycestování z území České republiky. Dne 6. 3. 2015 bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění žalobce. Dne 13. 4. 2015 pak žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany. Během navazujícího pohovoru žalobce zejména tvrdil, že se v Arménii obává msty osob, které jako porybný jezera S. postihoval za nelegální rybolov. Tyto osoby se údajně před jeho odchodem ze země v roce 2000 stali policisty nebo pracovníky krajských úřadů a zřejmě tam dosud působí. Žalobce několikrát fyzicky napadli, též mu vybili zuby. Jelikož byl jeden z bratrů, kteří jej mlátili, vedoucím policejního oddělení, nikoho nepožádal o pomoc a ochranu. Během návštěvy v S. v prosinci 2011 až lednu 2012 jej sice nikdo nenapadl, žalobce má nicméně za to, že Arméni dokážou zlost v sobě držet i několik desetiletí. Obává se, že po návratu do země původu bude čelit stejným problémům i po více než patnácti letech od posledních útoků. Jeho rodina sice žije v S., avšak potíže s žalobcovými nepřáteli nemá. Žalobce v České republice pobýval spolu s dcerou, jejím mužem a vnukem, který má v České republice povolen trvalý pobyt.

V roce 2013 jeho dcera zemřela. Žalobce s vnukem nyní nebydlí, ale tvrdil, že hradí náklady na jeho školní potřeby, výlety a kupuje mu oblečení a boty. Svůj vztah s vnukem označil za překážku vycestování. Vedle již uvedeného žalobce tvrdí, že by o mezinárodní ochranu vůbec nemusel žádat, pokud by mu nebylo zrušeno povolení k pobytu.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neudělil. Mj. uvedl, že žalobcem uplatněné důvody nespádají pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany vymezené zákonem o azylu. Dále měl za to, že žalobce mohl vyhledat pomoc u arménských státních orgánů, nebo se vnitřně přesídlit. S ohledem na značný časový odstup od žalobcem tvrzených problémů a vzhledem k pokročilému věku aktérů sporu označil obavy žalobce z pronásledování za liché. Případný odjezd žalobce z České republiky by dle žalovaného podstatně nezasáhl do rodinného a soukromého života jeho vnuka, byť jej má vnuk rád.

[3] Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a rozsudkem napadeným kasační stížností žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností, v níž polemizuje s hodnocením své situace se zřetelem k azylovým důvodům, s hodnocením důkazů žalovaným a s přezkoumatelností rozhodnutí žalovaného.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS zdůrazňuje, že v posuzované věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou řešena. Ve vztahu k námitce týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní judikaturu, např. na rozsudky ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS; ze dne 25. 5. 2005, čj. 3 Azs 272/2004-67, č. 1288/2007 Sb. NSS; ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89, č. 1095/2007 Sb. NSS. Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o Arménii dostatek aktuálních podkladů, aby o skutkovém stavu neměl důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Krajský soud nepochybil, pokud v této věci neprovedl další dokazování a stěžovatele nevyslechl. Stěžovatel totiž v žalobě žádné konkrétní důkazy nenavrhoval. Krajský soud navíc v souladu se zákonem stěžovatele vyzval, ať ve lhůtě dvou týdnů od doručení přípisu vyjádří případný nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání. Stěžovatel však na tuto výzvu nijak nereagoval, a to ani ve stanovené lhůtě, ani během více než následujícího půl roku.

[8] Rozhodnutí žalovaného není ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný srozumitelně vysvětlil, proč žádost o udělení mezinárodní ochrany považuje za nedůvodnou. Stěžovatel se přitom mylně domnívá, že jak žalovaný, tak krajský soud jeho žádost o mezinárodní ochranu posoudili jako účelovou.

## pokračování

V této souvislosti však nelze při pohledu na případ stěžovatele opomenout četnou judikaturu k irelevanci snahy o legalizaci dalšího pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60; ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS ad.).

[9] NSS nijak nezpochybňuje obavy stěžovatele stran pytláků, které před rokem 2000 jako porybný postihoval. Avšak zejména s ohledem na značnou časovou prodlevu od posledních tvrzených útoků si stěží lze představit, že by tyto osoby na stěžovatele nadále intenzivně útočily. Ostatně, pokud stěžovatel o mezinárodní ochranu nepožádal hned po vycestování ze země původu v roce 2000, resp. po příchodu do České republiky v roce 2009, jím tvrzené pronásledování zřejmě ani tehdy nepocítoval nijak palčivě a tíživě (k tomu rozsudek ze dne 13. 1. 2005, čj. 3 Azs 119/2004-50, také usnesení ze dne 22. 10. 2015, čj. 7 Azs 247/2015-21). Institut mezinárodní ochrany není univerzálním nástrojem pro poskytnutí ochrany před bezprávím a rozhodně jej nelze zaměňovat s jinými formami pobytu cizinců v České republice. Proto nemohla být stěžovatelova žádost důvodná (srov. např. rozsudek ze dne 26. 7. 2006, čj. 7 Azs 81/2006-69).

[10] K výtce, že neudělení mezinárodní ochrany zasáhne stěžovatelův rodinný a soukromý život, NSS uvádí následující. Žalovaný se mj. vzhledem k podkladům založeným ve správním spise svědomitě zabýval vztahem stěžovatele k vnukovi, avšak s ohledem na zjištěné skutečnosti nepovažoval jejich rodinné pouto za natolik pevné, jak tvrdil stěžovatel. Přitom sledoval kritéria požadovaná zákonem (srov. např. rozsudky ze dne 3. 3. 2004, čj. 2 Azs 12/2004-40, č. 260/2004 Sb. NSS; ze dne 25. 1. 2013, čj. 5 Azs 7/2012-28, č. 2836/2013 Sb. NSS).

[11] Ve vztahu k neudělení humanitárního azylu NSS poukazuje zejména na rozsudky ze dne 11. 3. 2004, čj. 2 Azs 8/2004-55; a ze dne 19. 5. 2004, čj. 5 Azs 60/2004-52, jejímž požadavkům žalovaný v tomto případě plně vyhověl.

[12] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] Usnesením ze dne 29. 2. 2016 krajský soud stěžovateli ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Ing. Andreje Štaňka, Ph.D., který ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. stěžovatele zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátovi ve výši 6800 Kč [dva úkony právní služby po 3100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (podání kasační stížnosti a zaslání repliky k vyjádření žalovaného), a dva režijní paušály ve výši 300 Kč za dva úkony právní služby dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky]. Celková částka 6800 Kč bude k rukám zástupce vyplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. února 2017

Zdeněk Kühn  
předseda senátu